

ściwej komisji arbitrażowej o zapłatę kar za zwłokę oraz o orzeczenie zwrotu butli.

5. Wezwanie przez dostawcę do zapłaty kary w terminie późniejszym niż 15 dni nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zapłaty kary za cały okres przetrzymania butli.

6. W razie otrzymania butli niekompletnej dostawca obciąża odbiorcę karą w wysokości ustalonej w ust. 3 i wzywa odbiorcę do dobrowolnej zapłaty w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie tego terminu dostawca wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej komisji arbitrażowej o zapłatę kar.

7. Dostawca może nie dochodzić kar, jeżeli ich wysokość nie przekracza 100 zł w chwili dochodzenia. W innych przypadkach zaniechanie dochodzenia kary dopuszczalne jest na podstawie decyzji organu nadrzędnego.”;

4) w § 10 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie braku odpowiedzi w terminie 14 dni od daty wysłania wniosku odbiorcy uważa się wniosek za przyjęty bez zastrzeżeń.”;

5) w § 13 ust. 2 i w § 14 liczbę 8 zastępuje się liczbą 14;

6) w tabeli terminów zwrotu butli do gazów technicznych stanowiącej załącznik do zarządzenia wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1 lit. c) skreśla się wyrazy „instytutów naukowo-badawczych, zakładów naukowych”;

b) w pkt 2 po wyrazach „powietrze sprężone” dodaje się wyraz „wodór”;

c) w pkt 3 lit. a) „dla odbiorców nabywających kwas węglowy do dalszej odsprzedaży w okresie od 1.IV. do 30.IX.” w rubryce „termin zwrotu w dniach” liczbę 60 zastępuje się liczbą 40,

d) w pkt 3 lit. c) „dla wiejskich jednostek handlu detalicznego prowadzących zakłady gastronomiczne i pobierających kwas węglowy od tych zakładów w okresie od 1.IV. do 30.IX.” w rubryce „termin zwrotu w dniach” liczbę 30 zastępuje się liczbą 25 i liczbę 60 liczbą 50,

e) dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „gazy wymienione w pkt 1—7 dla instytutów naukowo-badawczych i zakładów naukowych — 120 dni”.

§ 2. Kary za nieterminowy zwrot butli wymierza się w wysokości obowiązującej w dniu powstania zwłoki.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: *A. Radliński*

455

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 6 września 1958 r.

w sprawie prowadzenia ewidencji butli do gazów technicznych przez zakłady produkujące gazy techniczne i przez wojewódzkie hurtownie wyrobów przemysłu chemicznego.

Na podstawie § 7 ust. 3 uchwały nr 740 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie gospodarki butlami do gazów technicznych (Monitor Polski z 1954 r. Nr 109, poz. 1499 i z 1955 r. Nr 84, poz. 998) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie zasad prowadzenia ewidencji butli do gazów technicznych przez zakłady produkujące gazy techniczne i przez wojewódzkie hurtownie wyrobów przemysłu chemicznego, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 26 stycznia 1955 r. w sprawie prowadzenia ewidencji butli do gazów technicznych przez zakłady produkujące gazy techniczne (Monitor Polski Nr 9, poz. 101).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: *A. Radliński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 6 września 1958 r. (poz. 455).

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZASAD PROWADZENIA EWIDENCJI BUTLI DO GAZÓW TECHNICZNYCH PRZEZ ZAKŁADY PRODUKUJĄCE GAZY TECHNICZNE I PRZEZ WOJEWÓDZKIE HURTOWNIE WYROBÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszej instrukcji użyto wyrażenia „butle”, należy przez to rozumieć butle stalowe do gazów technicznych wymienionych w § 2 uchwały nr 740 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie gospodarki butlami do gazów technicznych (Monitor Polski z 1954 r. Nr 109, poz. 1499 i z 1955 r. Nr 84 poz. 998).

2. Ilekroć w instrukcji jest mowa o zakładach produkcyjnych, należy przez to rozumieć zakłady produkujące gazy techniczne.

3. Ilekroć w instrukcji jest mowa o odbiorcach, należy przez to rozumieć jednostki, na które wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę.

4. Ilekroć w instrukcji jest mowa o hurtowni, należy przez to rozumieć wojewódzką hurtownię wyrobów przemysłu chemicznego.

5. Ilekroć w instrukcji jest mowa o „zarządzeniu”, należy przez to rozumieć zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 22 października 1956 r. w sprawie zasad obrotu butlami do gazów technicznych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 93, poz. 1041 i z 1958 r. Nr 79, poz. 454).

§ 2. Instrukcja niniejsza ustala zasady prowadzenia ewidencji obiegu oraz ewidencji stanu technicznego i majątkowego butli do gazów technicznych przez zakłady produkcyjne i hurtownie.

§ 3. Ewidencja butli służy do:

- 1) prawidłowego ujęcia butli w stanie majątkowym jednostek państwowych i spółdzielczych oraz do bieżącego rejestrowania zachodzących w tym stanie zmian (ewidencja środków trwałych);
- 2) rejestracji stanu technicznego butli, terminów okresowych badań butli i mas porowatych w butlach acetylenowych, napraw butli oraz uzupełnień ich osprzętu i uzbrojenia (ewidencja techniczna butli);
- 3) zabezpieczenia butli przed stratą przez rejestrację ilości butli wydanych odbiorcy i ilości butli zwróconych przez odbiorcę, terminów zwrotu butli oraz kontroli dotrzymywania tych terminów przez odbiorcę (ewidencja obrotu butli).

§ 4. Ewidencja obrotu butli stanowi podstawę do obliczania kar umownych za nieprzestrzeganie przez odbiorcę terminów zwrotu butli i warunków ich eksploatacji.

§ 5. 1. Do prowadzenia ewidencji butli, o której mowa w § 3 pkt 1, 2 i 3 (ewidencja środków trwałych, ewidencja techniczna butli i ewidencja obrotu butli), obowiązane są zakłady produkcyjne; hurtownie zaś obowiązane są do prowadzenia ewidencji, o której mowa w § 3 pkt 3 (ewidencja obrotu butli).

2. Ewidencja powinna być prowadzona dla każdego rodzaju gazów i pojemności butli oddzielnie.

II. Dokumentacja zapisów ewidencyjnych.

§ 6. 1. Podstawą do rejestracji danych określonych w § 3 pkt 1 są dokumenty związane z prowadzeniem ewidencji majątku trwałego.

2. Podstawą do rejestracji danych określonych w § 3 pkt 2 są dokumenty wystawione w ramach i na podstawie obowiązujących przepisów o budowie i użytkowaniu zbiorników przenośnych do gazów technicznych przez zakłady produkujące butle, zakłady preparujące butle acetylenowe, zakłady dokonujące okresowych badań butli i sprawdzania masy porowatej w butlach acetylenowych oraz zakłady upoważnione do naprawy butli lub ich osprzętu.

3. Podstawą do rejestracji danych określonych w § 3 pkt 3 są dowody dostawy butli do odbiorcy i ich zwrotu przez odbiorcę oraz inne dowody stwierdzające zmiany stanu ilościowego u odbiorcy lub w transporcie.

§ 7. 1. Dowody dostawy butli do odbiorcy lub dowody zwrotu butli przez odbiorcę wystawia zakład produkcyjny lub hurtownia przy wydaniu gazów ze składu lub przy wysyłce kolejowej albo przy zwrocie przez odbiorcę butli opróżnionych.

2. Dowody dostawy i dowody zwrotu należy wystawiać na każdy rodzaj butli oddzielnie.

§ 8. 1. W razie użyczenia przez zakład produkcyjny butli stanowiącej jego składnik majątkowy innemu zakładowi produkcyjnemu zakład użyczający obowiązany jest wystawić dowód dostawy na dostawcę biorącego butlę w użyczenie jak na odbiorcę.

2. W razie zwrotu butli użyczonych zakład użyczający wystawia na nie dowód zwrotu.

III. Formy ewidencji butli.

§ 9. Butle do gazów technicznych należy ująć w następującej ewidencji:

- 1) stan techniczny butli — w ewidencji technicznej butli;
- 2) stan majątkowy butli — w ewidencji przewidzianej dla środków trwałych;

3) obrót butlami, przekroczenia terminów zwrotów butli oraz naliczone kary — w ewidencji obrotu butli.

§ 10. 1. Przy użyczeniu butli przez jeden zakład drugiemu zakładowi produkcyjnemu kartoteka podstawowa powinna być prowadzona nadal przez zakład użyczający butle.

2. Zakład produkcyjny biorący butle w użyczenie obowiązany jest bezzwłocznie powiadomić zakład produkcyjny użyczający o zmianach zaistniałych w stanie technicznym użyczonych butli i równocześnie nadesłać dokumenty stwierdzające te zmiany.

§ 11. 1. Ewidencję obrotu poszczególnych rodzajów butli należy prowadzić według odbiorców rejestrując bieżąco:

- 1) daty, numery dowodów oraz ilości butli pobieranych i zwracanych,
- 2) aktualne ilości butli w posiadaniu każdego z odbiorców,
- 3) ustalone okresy zwrotu butli dla odbiorców,
- 4) przekroczenie terminów zwrotów, wysokość kar za nieterminowy zwrot oraz adnotacje dotyczące uszkodzeń, braków i kar z tego tytułu.

2. Każda karta ewidencji obrotu butli (karta kontroli obiegu butli) ujmuje ilościowy obieg butli między wskazanym w karcie odbiorcą a dostawcą.

§ 12. 1. Kary umowne za przekroczenie terminów zwrotu butli oblicza się na podstawie ewidencji obiegu butli.

2. Kary za zaoliwienie butli tlenowych, za uszkodzenie, zniszczenie lub zagubienie osprzętu butli lub jego części oraz kary za uszkodzenie butli i osprzętu oblicza się na podstawie adnotacji umieszczonych na dowodach zwrotu butli.

3. Kary za zniszczenie lub zagubienie butli oblicza się na podstawie zawiadomienia odbiorcy złożonego w trybie przepisów o obrocie butlami.

IV. Finansowanie i księgowość ujęć gospodarki butlami do gazów technicznych.

§ 13. 1. Zakup butli powinien być finansowany ze środków przeznaczonych na inwestycje, przy czym butle należy włączyć do środków trwałych w chwili ich zakupu w trybie przepisów o księgowym ujęciu inwestycji zakończonych.

2. Koszty normalnego utrzymania butli w stanie gotowości technicznej (konserwacje, naprawy, próby, cechowanie itp.) należy finansować ze środków obrotowych zakładów produkcyjnych w ciężar kosztów produkcji (koszty wydziałowe).

3. Naprawa uszkodzonych butli, uzupełnienie ilości acetonu oraz usunięcie zaoliwienia butli zawinione przez odbiorcę zakład produkcyjny fakturuje odbiorcy jako usługę według ustalonych cen.

4. Amortyzację butli księguje się w ciężar kosztów produkcji gazów technicznych.

5. Koszty transportu napełnionych butli związane ze sprzedażą gazów technicznych zakład produkcyjny zalicza do kosztów sprzedaży gazów technicznych.

6. Koszty transportu butli użyczonych ponosi zakład korzystający z użyczenia w ciężar kosztów produkcji (koszty wydziałowe produkcji gazów).

7. Dodatkowe koszty transportu butli od odbiorcy związane z przyspieszeniem przesyłki na żądanie dostawcy ponosi dostawca w ciężar kosztów produkcji (koszty wydziałowe produkcji gazów).

§ 14. 1. Obciążenia z tytułu kar za przekroczenie terminów zwrotu butli należy prowadzić pozaksiegowo. Efektywne wpłaty z tytułu kar księguje się na dobro konta strat i zysków.

2. Sumy kar umownych zaliczonych odbiorcom przez zakłady produkcyjne wykazuje zakład produkcyjny w danych uzupełniających do bilansu, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 15. 1. Inwentaryzację butli przeprowadzać należy w trybie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29 poz. 359 z późniejszymi zmianami).

2. Za spis inwentaryzacyjny butli będących w dniu spisu u odbiorców uważa się zestawienie numerowe butli sporządzone przez odbiorców.

3. Za spis inwentaryzacyjny butli będących w dniu spisu w drodze uważa się specyfikację wysyłkową dostawcy bądź zawiadomienie odbiorcy o dokonaniu wysyłki butli próżnych.

§ 16. 1. W razie zagubienia lub zniszczenia butli przeprowadza się likwidację w trybie przepisów księgowych o likwidacji środków trwałych.

2. Policzoną odbiorcy wartość zagubionych butli traktuje się jako dochód likwidacyjny.

V. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. Szczegółowe przepisy dla jednostek produkcyjnych resortu przemysłu chemicznego dotyczące dowodów dostawy oraz innych druków i ewidencji ustali Centralny Zarząd Przemysłu Syntezy Chemicznej, a dla hurtowni Zarząd Hurtu.

456

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 25 września 1958 r.

w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych lub selekcyjowanych ważniejszych roślin uprawnych oraz dla osób wykonujących pomocnicze czynności hodowlane.

Na podstawie art. 9 i 21 ust. 4 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednorazowa premia autorska, należna autorowi odmiany roślin uprawnych wpisanej do rejestru odmian oryginalnych stosownie do art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) wynosi od 5.000 zł do 75.000 zł, zależnie od wartości gospodarczej odmiany i gatunku roślin uprawnych.

§ 2. 1. Wysokość jednorazowej premii dla osób, które pomocniczymi czynnościami hodowlanymi określonymi w § 10 ust. 2 współdziałały z autorem odmiany w jej wytworzeniu, nie może przekraczać dla całego zespołu osób, które wykonały te czynności, 50% jednorazowej premii autorskiej.

2. Wysokość premii, o której mowa w ust. 1, zależna jest od stopnia, w jakim zespół przyczynił się do wyhodowania odmiany oryginalnej.

3. Udział 1 osoby w premii wymienionej w ust. 1 nie może przekroczyć 15% jednorazowej premii autorskiej.

§ 3. 1. Wysokość corocznej premii dla hodowcy (art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie) za utrzymanie odmiany wpisanej do rejestru odmian oryginalnych lub do spisu odmian selekcyjowanych na osiągniętym poziomie wartości gospodarczej lub za podniesienie tego poziomu ustala się zależnie od gatunku oraz od wartości odmiany.

2. Rośliny uprawne dzieli się na 7 grup.

3. Premia składa się z części stałej, tzw. stawki zasadniczej, jednakowej dla wszystkich uprawnionych hodowców roślin danej grupy, oraz z części zmiennej, ustalonej w zależności od procentowego udziału danej odmiany w planie powierzchni zasiewów danego gatunku rośliny uprawnej.

4. Podział roślin uprawnych na grupy, wysokość stawek zasadniczych oraz stawki za procentowy udział, o którym mowa w ust. 3, jak również górne granice premii i procentowego udziału przyjmowane do obliczeń określa załącznik nr 1.

§ 4. Minister Rolnictwa może w szczególnych przypadkach podnieść wysokość corocznej premii dla hodowcy, obliczonej według zasad podanych w załączniku nr 1. W tych przypadkach zwyczajka premii nie może przekraczać 50% górnej granicy premii.

§ 5. 1. Wysokość corocznej premii dla hodowcy ulega zmniejszeniu:

- 1) w razie niewykonania planu produkcji materiału hodowlanego (superelit bądź elit) danej odmiany w roku poprzedzającym wypłatę premii,
- 2) w razie niewykonania przez hodowcę bądź instytucję prowadzącą hodowlę danej odmiany obowiązków wynikających z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 23 lipca 1955 r. w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych (Dz. U. Nr 32, poz. 194) lub z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 30 lipca 1955 r. w sprawie zaliczania odmian roślin uprawnych do odmian selekcyjowanych (Dz. U. Nr 34, poz. 217).

2. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 1 zmniejszenia premii dokonuje się proporcjonalnie do stopnia niewykonania planu.

3. Niewykonanie planu z powodu klęsk losowych, w szczególności powodzi lub gradobicia, nie powoduje zmniejszenia corocznej premii dla hodowcy. Wystąpienie klęski losowej oraz stopień zniszczenia plonów przez tę klęskę powinny być niezwłocznie po jej wystąpieniu stwierdzone protokolarnie przez przedstawiciela organu administracji rolnej przydzium powiatowej rady narodowej w obecności poszkodowanego.

4. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 premia w wysokości obliczonej według zasad wskazanych w załączniku nr 1, ustalonej po uwzględnieniu potrąceń przewidzianych w ust. 2, ulega zmniejszeniu:

- 1) za niedostarczenie nasion do doświadczeń lub za dostarczenie po wymaganym terminie, jeżeli w wyniku tego dana odmiana nie została poddana doświadczeniom — o 50%,
- 2) za dostarczenie do doświadczeń mniejszej ilości nasion niż wymagana, jeżeli w wyniku tego zmniejszona została ilość doświadczeń (punktów):